

ли одного отъ тѣхъ! Подирь такива постѣпки Цимисхия и Византийцевъ, кои са съ стрѣмили да уничтожѣтъ съвсѣмъ Българское царство и само има прѣстолнаго имъ града да са вѣкы не слуша на свѣтъ, не е ли паднѣла въ рѣцы Гръковъ и царска въ Прѣславъ ризница (съкровище), дѣ са были такива царскы запискы?! После смърти Цимисхия, кой царувалъ само 4 години, почвѣтъ пакъ въ Българиж найкрѣвопролитни и разорителни битки между Византийцѣмъ и Българѣмъ. Шишманъ-Мокры и неговы славни сынове освобождавѣтъ Българиж, разшырявѣтъ ѣж чрѣзвычайно, приносятъ царскаж столицѣ въ Прѣспѣ при Охридѣ сѣщо и Патриаршеско сѣдалище. Разумѣва са чи ако въ предидѣщы разорителны врѣмена было са е съхранило и окрыло нѣщо си отъ стары царскы и патриаршескы запискы, то несъмнено са е принесло въ новаж Българскѣ столицѣ. Ные знаймы отъ повѣстности, чи послѣ смърти храбраго и великаго Самоила царя Българскаго, негови наслѣдници, ѣще малко подирь, паднахъ и разбиха са отъ Византийцевъ, кои разграбиха и царскаж ризницѣ (съкровище) въ Охридъ и Прѣспѣ и взѣхъ сичкы Българскы драгоценности! Подирь толкова и такива страшны разорѣния и подирь толкогодишно подданство Българѣмъ подъ Византийскѣ власть, до появлениа Асѣна и брата му Петра, може ли са вѣрва, чи Борисови и Симеонови допискы съ Папа римскы са съ съхранили, щото Кало-ланъ, кѣту гы разглѣдалъ и прочелъ, намѣрилъ въ тѣхъ, чи прѣдсѣдници му Българскы цари отъ Папа получали короны, скиптры и Патриаршеско благословение?! Напротивъ съ тѣчностиж и рѣшительно може са вѣрва, чи тѣй-зи писма са лъжовны и съковани въ Римъ. Кога знаймы чи ѣще отъ крѣщения Прѣславскаго двора, между Папа и Византийскаго свѣщенства са е породила мѣлва и прѣние за освоениа Българскыя чърквы, то никакво съмнѣние не може бы, чи въ Римъ отъ тогава ѣще са почнѣмо да са плетѣтъ разны лъжливы писма и легенды!

Въ появление вѣстника, — лъжъ-Българина, Г. Цанковъ открыва явно нападение на наша вѣрѣ. А и можели другогаче да прави, кога дойзволюение того вѣстника е изпросено отъ главатарѣ исуйтскыя четы въ Цары-градъ Г. Боре? Колко лукаво постѣпвѣтъ Исуйти всѣкы може да проумѣи, чи тии успѣхъ първо да привлекѣтъ г. Цанкова, и чрѣзъ него нѣколко си млади Българчета; а ѣще и нѣколко Българкы дѣвицы, коихъ възпитажтъ въ Санъ-бенедего въ Галата; допустихъ г. Цанкову, да издава поврѣменно списание *Българскы книжници* въ тѣхнѣ печатницѣ; извадихъ му и дозволюение да издава и гражданскы вѣстникъ, лъжъ-Българинъ!... Исуйти сега имѣтъ самыа